

هر بهندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله) و به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ ئەوا خوای گهوره دۆزهخ له سهر ئەو کهسه حهرام دهکات

له ئەههسی کوری مالیکهوه -هرزای خوای لیبت- دهلیت: پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- وموعاز له پیکهوه له سهر پشتی ئازهلک بوون، پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ووتی: «من لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمهبری خودا»، دیسانهوه فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ههر ووتی: «لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمهبری خودا»، دیسان ههر فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئەویش ههر فهرمووی: «لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمهبری خودا»، سیجار ههر دوو لا ئەم قسانهیان دووباره کردهوه وپاشان پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ههر بهندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله) و به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ ئەوا خوای گهوره دۆزهخ له سهر ئەو کهسه حهرام دهکات»، ئەویش (موعاز) ووتی: «ئهی پیغمهبری خودا، ئایا به خهلکی نهلیم بو ئەوهی بیته هوی خۆشی وموژده بوآن؟» ئەویش -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ئهگر وا بکهیت ئەوا تهنه پشتم بهمه دههستن (واتا ئیتر ئەوهنده کردهوهی چاک ناکهن)» بویه موعاز پیش ئەوهی بمریت ئەمهی گیرایهوه چونکه ترسا گوناهار بیت (بههوی شاردهوهی زانست).

[سهحیح - راست] [(البخاری ومسلم) هاوران لهسهری]

موعاز له گهل پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- لهکاتی سواریدابوون، فهرمووی: ئەی موعاز؟ وسئ جار بهم شیویه بانگی کرد بو جهختکردهوه لهسهر گرنگی ئەوهی دهلیت. وهه موو جارپک موعاز بهم شیویه وهلامی دهدایهوه: من لیرهم له خزمهتتدام ئەی پیغمهبری خودا، واتا هه موو جارپک وهلامت دهدهمهوه که بانگم بکهیت، وله خزمهت وپارمهتی وجیهه جیکردنی پیوستیه کانتم. پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: ههر بهندهیهک شاهیدی بدات به (لا إله إلا الله)، واتا: هیچ کهسپک شایستهی پهستن نیه بههق وراستی جگه له الله، وشاهیدی بدات به (مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، واتا: موحهمد بهنده وپیغمهبری خودایه، به راستگوئییهوه له دلییهوه؛ واتا درو نهکات له شاهیدی دانه، ئەگر بمریت لهسهر ئەمه خوای گهوره چوونه دۆزهخی لهسهر حهرام دهکات. موعاز -هرزای خوای لیبت- داوای کرد له پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- روخستهی پیدات ئەم موژده خیره به خهلکی بلت بوئهوهی دلخۆش بن؟ پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- ترسا لهوهی خهلکی تهنه پشتم بهئهمه بههستن، وکردهوهیان کهم بیت. بویه موعاز به کهسی نهووت؛ ههتا پیش مردنی، ترسا لهوهی تووشی تاوان بیت بههوی شاردهوهی زانست.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10098>